

Žalba koju je 12. srpnja 2018. podnijela Mađarska protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 25. travnja 2018. u spojenim predmetima T-554/15 i T-555/15, Mađarska protiv Europske komisije

(Predmet C-456/18 P)

(2018/C 301/29)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Žalitelj: Mađarska (zastupnici: M.Z. Fehér i G. Koós, agenti)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Mađarska žalbom od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 25. travnja 2018. u spojenim predmetima T-554/15 i T-555/15;
- djelomično poništi Odluku Komisije C(2015) 4805 od 15. srpnja 2015. o mađarskom zdravstvenom doprinosu poduzeća u sektoru duhanske industrije, u dijelu u kojem određuje suspenziju primjene i progresivnih stopa zdravstvenog doprinosa i smanjenja tog davanja u slučaju ulaganja, određenih u dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. törvény (Zakon br. XCIV iz 2014. o zdravstvenom doprinosu poduzeća u sektoru duhanske industrije za 2015.), a koji je donio mađarski Parlament;
- djelomično poništi Odluku Komisije C(2015) 4805 od 15. srpnja 2015. o izmjeni pristojbe za nadzor prehrambenog lanca u Mađarskoj iz 2014., u dijelu u kojem određuje suspenziju primjene progresivnih stopa pristojbe za nadzor prehrambenog lanca;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Mađarska vlada svoju žalbu temelji u biti na tri argumenta, u skladu s kriterijima koje je razvio Sud u svojoj sudskoj praksi.

Kao prvo, mađarska vlada svoju žalbu temelji na argumentu da je Opći sud pogrešno primijenio pravo prilikom ispitivanja međusobno povezanih tužbenih razloga.

Kao drugo, u pogledu svoje obveze obrazlaganja Opći je sud pogrešno i neosnovano ocijenio članak 296. UFEU-a i članak 41. stavak 1. Povelje.

Kao treće, mađarska vlada poziva se na pogrešku u ocjeni zbog koje njezini prigovori nisu adekvatno uzeti u obzir i njezini argumenti izneseni u tužbi nisu pravilno protumačeni.

Mađarska vlada smatra da Komisija u cijelosti nije poštovala mjerodavna pravila u vezi s postupkom i obrazlaganjem prilikom donošenja spornih odluka, točnost činjeničnog stanja nije bila adekvatno utvrđena pa je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni i prekoračila je svoje ovlasti. Iako je u nadležnosti Općeg suda da sve to ispita, on to nije učinio ili ga nije valjano proveo.

Mađarska vlada tvrdi da je zbog toga Opći sud, kao prvo, pogrešno protumačio članak 11. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 659/1999 ⁽¹⁾ i bez osnove primijenio sudske praksu Suda u pogledu tog članka. Kao drugo, Opći je sud počinio pogrešku u ocjeni kada je, prema mišljenju mađarske vlade, pogrešno ocijenio navod u pogledu zahtjeva koji proizlaze iz načela proporcionalnosti i jednakog postupanja, na temelju čega je izveo pogrešan zaključak da s gledišta pravne sigurnosti nije bilo važno pitanje dosljednosti s Komisijinim prethodnim odlukama i praksom. Slično tomu, Opći sud nije adekvatno protumačio navod mađarske vlade o ispunjavanju pretpostavki postojanja državne potpore i nije ga uzeo u obzir za potrebe suspenzije primjene. Na kraju, Opći sud također nije ispunio svoju obvezu obrazlaganja kada je protivno kriteriju koji je Komisija zastupala tijekom cijelog postupka izveo zaključak da se za određivanje suspenzije primjene u Komisijinim odlukama zahtijevalo da Mađarska ne želi izvršiti naloženo i da je Komisija to u svojim odlukama u dovoljnoj mjeri dokazala.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999., L 83, str. 1.) (posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)